

OBSAH

ÚVOD	7
1. Stručné dějiny snah o kultivování české výslovnosti	8
2. Dosud platné příručky	10
3. Východiska předkládané práce	12
TRANSKRIPCE	16
ORTOEPIE	17
I. Ortofonie jako součást ortoepie	17
1. Samohlásky	17
1.1. Odchytky v kvalitě samohlásek	18
1.1.1. Otevřené samohlásky	18
1.1.2. Úzké samohlásky	19
1.2. Odchytky v kvantitě samohlásek	19
2. Souhlásky	20
2.1. Odchytky oblastní	23
2.2. Individuální odchytky (vady řeči)	23
2.3. Odchytky zaviněné oslabením artikulace	24
II. Ortoepická pravidla spojování hlásek (vlastní ortoepie)	24
1. Spojování samohlásek	25
1.1. Tzv. ráz v češtině	25
2. Spojování souhlásek	27
2.1. Spodoba (asimilace) znělostní	27
2.1.1. Spojování souhlásek párových	28
2.1.2. Spojení se souhláskami nepárovými	28
2.1.3. Spojení s předložkami <i>s, se, přes</i>	29
2.1.4. Výslovnost slov typu <i>kresba, prosba, modlitba, svatba</i>	30
2.2. Spodoba (asimilace) artikulační	30
2.2.1. Spojení sykavek a polosykavek	30
2.2.2. Výslovnost souhlásek stejných	31
2.2.3. Výslovnost souhlásek artikulačně příbuzných	32
2.2.4. Výslovnost souhlásky [j] v tvarech pomocného slovesa <i>být</i> a v jiných spojeních	34
2.2.5. Nenormativní redukce jiných souhláskových spojení	35
2.2.6. Souhláskové spojení s nosovkami [m], [n], [ň]	36
2.2.7. Přípustná zjednodušování souhláskových spojení	36

III.	Slovní přízvuk	37
1.	Přízvukování slabičných předložek	38
1.1.	Odchyly v přízvukování předložek původních	39
1.2.	Přízvukování předložek nepůvodních	40
2.	Vedlejší přízvuk	40
IV.	Zvukové prostředky větné	41
1.	Frázování	41
2.	Větný přízvuk	42
3.	Intonace	43
3.1.	Intonační kadence větných úseků koncových	44
3.1.1.	Kadence vět oznamovacích (rozkazovacích a otázek doplňovacích)	44
3.1.2.	Intonační kadence otázky zjišťovací	45
3.2.	Kadence větných úseků nekoncových	45
3.3.	Nejčastější odchyly od normativní podoby kadenčí	46
3.3.1.	Odchyly od normativní kadence zjišťovací otázky	46
3.3.2.	Odchyly od normativní kadence věty oznamovací	46
V.	Ortoepie slov přejatých	47
1.	Zásady české výslovnosti slov přejatých	48
2.	Samohlásky v slovech přejatých	49
2.1.	Kvalitativní náhrady samohlásek v slovech přejatých	49
2.2.	Kvantita samohlásek v slovech přejatých	50
2.2.1.	Výslovnost samohlásek dlouhých	51
2.2.2.	Výslovnost samohlásek dlouhých i krátkých (tzv. dublety)	52
2.2.3.	Zakončení přejatých slov na -on	53
2.2.4.	Výslovnost při tvoření a odvozování slov	54
2.3.	Samohlásková spojení v přejatých slovech	56
3.	Souhlásky v slovech přejatých	58
3.1.	Souhlásky [s] – [z]	58
3.2.	Souhlásky [k] – [g]	61
3.3.	Výslovnost psaného x	62
3.4.	Souhlásková spojení v slovech přejatých	62
4.	Výslovnost citátových výrazů	64
5.	Výslovnost cizích vlastních jmen	65
5.1.	Hlavní zásady výslovnosti cizích vlastních jmen	66
5.2.	Některé náhrady cizích hlásek	66
5.3.	Kolísání ve výslovnosti francouzských jmen zakončených na [o], [e]	68
5.4.	Některé tendence ve výslovnosti cizích vlastních jmen	69
VI.	Výslovnostní styly	70
	LITERATURA	74